

[Erik B. Smith]

på et tal for Anker Jørgensens regeringsperiode på 258.000 nye arbejdspladser. Det er ikke noget, vi synes der er synderlig grund til at prale med i en periode, hvor samfundet er under voldsom omstilling. Det, der er det afgørende, er naturligvis, hvor mange ledige der er, og der er unægtelig mange ledige, og så under denne regering, alt, alt for mange ledige.

Hvordan kan det nu være, at befolkningen – og det viser meningsmålingerne jo også – faktisk har den opfattelse, at denne regering har skåret urimeligt, og at der ingen social garanti er, før Socialdemokratiet kan komme tilbage og genoprette, når man kan fremstille tingene, som hr. Helge Adam Møller gjorde det? Jeg har såmænd også hørt andre fremstille dem på samme måde. Det er, fordi der er ting, man ganske enkelt ikke ønsker at tale om.

Karensdagen. Karensdagen, som Det Radikale Venstre på sit landsmøde besluttede skulle ophæves, hvilket dog ikke forhindrede dem i at stemme imod dens ophævelse, kommer væk nu; den var unægtelig så skæv, at man indså, at det kunne man faktisk ikke være bekendt at gå ud til vælgerne ved et folketingsvalg med en vedtagelse om.

Bistandsloven. Hvem er det, der kommer på bistandshjælp? Ja, det er de allerdårligst stillede grupper i vores samfund, folk, der aldrig når ud på arbejdsmarkedet, enlige kvinder uden uddannelse med et eller to børn at forsørge. Det er typisk bistandsklienter. Hvad har man gjort med dem? Ja, man lavede jo en 9 måneders regel, hvor man sådan sagde i en sidebemærkning: de trænger til et lille puf i den rigtige retning, så de tager sig sammen og går ud og søger sig et arbejde, og så længe de ikke kan finde ud af det, skal de ned på en hjælp, hvor man fratager dem enhver anstændighed. Jeg har noteret mig, at det har man ingen tanker om at lave om på.

Mulighederne for at yde hjælp til enkelt-udgifter i henhold til bistandsloven er blevet forringet voldsomt under denne regering. Underholdsbeløbet var hidtil fastsat som en procentdel af folkepensionen. Da folkepensionen fortsat blev dyrtidsreguleret, fordi de radikale ikke ville være med til at suspendere denne regulering, pillede man underholdsbeløbet ud og suspendede dér dyrtidsreguleringen, sådan at det blev utrolig meget dårli-

gere. Har man gjort noget ved det? Nej. Agter man at gøre noget ved det? Nej.

Sygedagpengene. Man indførte en maksimumsregel, højst 2 års sygedagpenge. Man fastlåste maksimum, og man fjernede dyrtidsreguleringen. 2 års reglen betyder – da vi jo desværre ser igen og igen, hvordan forvaltningen ikke er i stand til at afslutte disse sager – at folk på sygedagpenge ryger ned på bistandshjælp med den økonomiske katastrofe til følge, som bistandshjælpen i dag altid er ensbetydende med.

Arbejdsledighedsdagpengene på samme vis, efterlønnen forringet til ukendelighed. Og så kunne man måske for egen regning tilføje, når man nu er valgt i Storstrøms Amt, at ungdomsgarantien gik samme vej.

Hvad er så regeringens nyeste udspil? Ja, det er jo bygge- og anlægsstop for plejehjem, daginstitutioner osv. Man siger: vi vil gerne have nedbragt ventetiderne på hospitalerne. Hvem er det, der ligger på hospitalerne? Ja, der ligger desværre alt for mange ældre, som venter på en plejehjemsplads, men der indføres altså byggestop, og så kan de jo få lov til at vente endnu meget lang tid.

Jeg er klar over, at man taler næsten for døve ører, men der er ikke noget at sige til, at over 70 pct. af befolkningen faktisk har den opfattelse, at der er sket uacceptable forringelser på det sociale område, og at garantien for en forbedring ikke kommer fra regeringspartierne.

J. K. Hansen (S):

Der er ikke anvendt voldsomt mange linjer i åbningstalen på en meget vigtig ting i vort samfund, nemlig vore børns uddannelse. Jeg har bemærket, at statsministeren i den del af åbningstalen, der drejer sig om de overordnede mål for uddannelses- og kulturpolitikken, opererer med begreber, som efter regeringens opfattelse skal stå i forgrunden: kundskaber, kvalitet, værdier og kulturel forankring, og siger herefter, at også en formulering af en ny formålsparagraf for folkeskolen kan komme på tale. Kundskaber, kvalitet, værdier. Det ville være rart, om vi allerede her i dag under åbningsdebatten kunne få defineret disse begreber lidt nærmere enten af statsministeren eller af undervisningsministeren.